

PODĚKOVÁNÍ A OSOBNÍ VYZNÁNÍ

„Gratia, Musa, tibi, nam tu solacia praebebes.“ Ovidius obrátil zrak ke své inspirátorce: „Díky ti, božská Múzo, ty jediná útěchu skýtáš.“ (Žalozpěvy 4, 10, 117.) Podněcovala ho k činům, byla mu hlubinou bezpečnosti. Ani já se nezříkám tvůrčí inspirace, bez níž nevzniká dílo. Soudím však, že k jeho vytvoření je třeba nejen vznětu, nýbrž i soustředěného pracovního úsilí, systematické vědecké činnosti. Itálií a její hudbou se zabývám od studentských let. Vydávám malý počet ze své činnosti, zaměřené k jejich adoraci. Cíl byl vždy jasný: objevovat nové kontexty, podněcovat k tomu, aby umění a hudba Itálie staly se obecným majetkem.

Tato kniha vznikala na půdě muzikologického pracoviště naší brněnské univerzity a ve spolupráci s mnoha domácími i zahraničními institucemi. Dík náleží všem, kdo podali pomocnou ruku, kdo umožnili pracovat leckdy v podmínkách, které snad dnešek ani nechápe. Mé poděkování směřuje k učitelům a kolegům. Profesor Jan Racek i profesor Bohumír Štědroň, profesor Mirko Novák mě podněcovali k badatelskému úsilí. Souputníci, profesori Jiří Vysloužil, Jiří Fukač, Ivan Poledňák, Miloš Štědroň, ale i mladší, mi byli záštitou.

Bezprostřední *gratias* směřuje k těm, kdo se přičinili o vydání práce: Proděkanu prof. PhDr. Jiřímu Kroupovi, CSc., za přijetí rukopisu do řady titulů, vydávaných ve Spisech Filozofické fakulty Masarykovy univerzity; kolegovi prof. PhDr. et MgA. Miloši Štědroňovi, CSc., za vypracování recenze a doporučení k tisku; PhDr. Petru Mackovi, Ph.D., za kladné vyjádření o knize jménem Ústavu hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity; Danu Šlosarovi a Petře Borákové za přípravu textu na počítači a za typografickou úpravu; Vydavatelství Masarykovy univerzity za celkovou realizaci spisu a za jeho zařazení do ediční řady univerzitních knižních děl.

Autor